

LÜGEMIK

APRILL 2023

IVO JURAK
IN MEMORIAMINTERVJU
VILISTLASEGAINTERVJU
LIINA-GRETE
UIBOPUUGAKULTUURINURK
JA
LAPSESUULUGEJAMÄNG:
RISTSÖNA

LK 3

LK 4-5

LK 6-7

LK 8 JA 11

LK 12

Emakeelepäevale pühendatud üritusi jagus terveks nädalaks

Õpetaja Ilona Võigu ideest alguse saanud luulelugemine meeldis õpilastele väga ning loodetavasti saab see meie kooli traditsiooniks. FOTO: ILONA VÕIK

Luuletaja Kristjan Jaak Petersoni sünniaastapäeval, 14. märtsil tähistatakse alates 1996. aastast emakeelepäeva. Meie koolis oli selle päeva auks erinevaid sündmusi kogu nädala jooksul, lisaks toimus ka luulekonkurss.

LÜGEMIKU TOIMETUS

Teisipäeval, 14. märtsil toimus 5.–12. klasside õigekeelsussõnaraamatu kasutamise võistlus. Õpilastel tuli 15 minuti jooksul leida ÕSist vastused erinevatele küsimustele ja ülesannetele, näiteks tuli otsida sõnade tähendusi, kirjutada vea- ohtlikke käändevorme, otsida lühendite tähendusi. Esimese koha saavutasid 6.–7. klasside arvestuses Ellen Tiivas (22p), 9.–10. klasside arvestuses Robin Vaher ja Grete Anier (24p) ning 11.–12. klasside arvestuses Henri Raju (29p). Henri Raju oli kogu võistluse absoluutne võitja – tema töös polnud ühtki viga ning ta lõpetas küsimustele vastamise enne teist

Küsimustele vastamise enne teist

etteütlust. Järjekorras 16. e-etteütluste tekst oli inspireeritud noorte laulu- ja tantsupeost, liikumisaastast ja Artur Aliksaarest. Meie kooli 9.–12. klasside

lased kirjutasid e-etteütlust arvutiklassides ning osalenud õpilased leidsid, et see oli põnev ülesanne.

Emakeelepäeva ürituste hulka kuulus veel ka kohtumine kirjanikuga. Lähte raamatukogu kutsus külla kirjanik Sass Henno, kes kõneles 8.–9. klasside õpilastele enda elust, muredest ja loomingust. Õpilased oli eelnevalt küsimused välja mõelnud ning neile Sass Henno vastaski.

Neljapäeval, 16. märtsil toimus 4.–7. klasside luulelugemisvõistlus, kus lühikese aja jooksul tuli kaheliikmelistel võistkondadel pähe õppida etteantud luuletus. Üks paari- listest kandis värsid ilmekalt ette ning teine sai teda seejuures toetada vaid kehakeelega. Esimese koha saavutasid 6.a klassi õpilased Marleen Kirs ja Anni Kirke Lilleväli. Neile järgnesid Marti Olo ja Ardi Urm 5.b klassist ning III koha said Pilleriin Ermel ja Mirjam

Hendrikson 7.b klassist. Eripree- miateenisid 4.b klassi esindajad Ameerika Hirmoja Ericha Dolgin. Selline meeleolukas luulelugemisvõistlus toimus meie koolis esimest korda, kuid nii korraldajad kui ka osalejad leidsid, et see võistlus võiks saada traditsiooniks ning toimuda ka teiste klassidele.

Sama päeva pärastlõunal peale tundide lõppu toimunud „Kuldvillaku“ võistluses gümnaasiumi kolme lennu ja õpetajate võistkondade vahel saavutasid esikoha abiturientid. Pedagoogide tiim koosseisus Tiit Mauer, Kristi Saksing, Anneli Kumar ja Külli Kaljurand vastasid küsimustele suure innuga ja enamasti ei eksinud. Siiski said ka õpilased mitmeid õigeid vastuseid anda ja mäng oli lõbus ja hariv. „Väga huvitav oli, vähemalt mina ja mu tiimikaaslased saime ikka vahepeal naerda. Sisenesime lootusega saada 2. koht, teades, et üks õpetajad võidavad kindlalt, aga saime üllatuse osaliseks, kui saime aru, et tehniliselt olime ikka võitnud,”

kommenteeris mängu 12. klassi meeskonnast Karoliina Purik. Emakeelenädala lõpetas reedel, 17. märtsil 4.–12. klassidele toimunud viktoriin, kus testiti oma teadmisi seoses eesti keelega. Teisest kooliastmest osutus parimaks keeletundjaks 6.a klassi võistkond (32p), kolmandast kooliastmest 7.b klassi tiim (23p) ning gümnaasiumi klassidest 11.t võistkond (45,5p).

Jätub järgmisel lehel.

Õpilaste seas sai enim punkte 12. klasside võistkond.

FOTO: TIMO ARBEITER

Juba veebruari lõpus välja kuulutatud luulevõistlusele laekus 18 vahvat luuletust. Üldvõidu saavutas 4.a klassi õpilane Evert Neeme luuletusega „Rahvus meelde“. Seda luuletust saate lugeda järgmiselt leheküljelt. Žürii aga valis välja silmapaistvaimad luuletused ka teistest vanusegruppidest. Esimese kooliastme parim oli Loviisa Kalas 1.b klassist luuletusega „Koer“. Kolmandast kooliastmest saavutas esikoha 9.b klassi õpilane Marleen Vinki luuletusega „Sada viis“. Gümnaasiumiastme ainus luuletaja oli Maris Rammi 11.ms klassist, aga temal oli suisa neli luuletust ning enim meeldis hindajale „Jalutus-käik öös“.

Täname osalemast algklassilapsi Miina Sabret 1.a, Erik Ermanit, Maribel Joosepit 1.b ja Rianna Keldti 2.a klassidest. Põhikoolist olid tublid sõnaseadjad Meena Arak, Anni Kirke Lilleväli 6.a, Cristella Kask, Eliisabet Rooma 7.a, Triinu Aru, Gea Koser, Ellen Tiivas 7.b klassist.

Kogu märtsikuu oli A-korpuse teisel korrusel üleval rändnäitus „Vana, aga vigureid täis“, mis tutvustas rahvaluule lühivorme: vana-sõnu, kõnekäande, rahvalikke väljendeid, mõistatusi ja keelemänge. Emakeelepäev ja -nädal on nüüd küll möödas, aga oma ilusat emakeelt tuleb au sees pidada iga päev.

FOTO: TIMO ARBEITER

„Kuldvillak“ oli väga meeleolukas nii õpetajatele kui ka õpilastele. Esiplaanil 10. klasside tiim, tagaplaanil 11. klasside võistkond.

Luulevõistluse üldvõitja

Rahvus meelde

Evert Neeme, 4.a klass

Eesti poisid maale läksid, kaasas olid lemmiknäksid. Nutiseadmed taskus olid, vanaema juurde tulid.

Tervituseks polnud „tere“, saabusid vist üle mere.

Ütlesid siis „ciao“ ja „yo“

No mis eesti keel on too?

Sai nõustumisest siis „okay“ ja mängimisest tehti „play“.

Ei õue tahtnud minna keegi, pigem sukelduti veebi.

Nüüd vanaemal tõlki vaja, võõraid sõnu üle maja.

Vot siis sai kurjaks tema meel, on Eesti riigis eesti keel!

Tõsiselt ta suhtus keelde, jäagu poistel rahvus meelde.

Krõpsud, kommid, coca-cola, palju suhkrut, palju soola.

Leib, piim ja Eesti kilu,

küll see keele korda silub!

Nutiseadmed korjas kokku, poisid saatis söötma sokku.

Vanaemal eestimeelsel lapselapsed eestikeelsed!

FOTO: ERAKOGU

8. ja 9. märtsil käis 9. ja 12. klassid Tallinnas Riigikogus, Vabamus ja KGB klassid kongides. Õpilased viis õppekäigule ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja Erki Veikar. Pildil on 9. klassid Riigikogu valges saalis.

FOTO: KAISA KREELA

15. märtsil Lähtel toimunud võrkpalli mini-liiga turniiril saavutas tüdrukute võistkond Lähte I esimese koha. Võistkonda kuulusid Meena Arak, Marleen Kirs, Annabel Sarapuu, Melani Karis ja Heleri Heinlo. Võistkonna treener on Gunnar Kallari.

FOTO: ERAKOGU

5. aprillil toimunud Tartumaa meistri-võistlustel saavutasid meie 4.-6. klasside kossupoisid esikoha. Võistkonda kuulusid Eert Männik, Kerdo Suvi, Steven Kabonen, Siim Kaasik, Adrian Mandre, Airon Adamka, Johannes Visk, Karl Mihkel Karu, Marti Olo. Poisse treenib Ivi Kaljuvee.

IVO JURAK – MEIE KOOLI POISS

11.10.1977 – 07.03.2023

IN MEMORIAM

7.märtsil hukkus Ukrainas Donetskioblastis Lähte Ühisgümnaasiumi vilistlane ja endine Kaitseväge ohvitser Ivo Jurak. Ivo mälestuseks on teda hea sõnaga meenutanud endised klassikaaslased ja õpetajad.

KAISA KREELA

Ivo põhikooliaegsele klassijuhataja Aunele on enim meelde jäänud Ivo lõbus ja helge naeratus. „Kui ma sellel ööl seda uudist lugesin, otsisin isegi kooliaegseid pilte lõpupeost ja klassiõhtutest ning kõikidel piltidel on täpselt seesama naeratus. Ta ei ole kusil tõsine ega naera teesk-lusega,“ räägib klassijuhataja Aune. Klassijuhataja meenutab Ivo Jurakut kui tagasihoidlikku poissi, kes vastas siis, kui küsiti. „Tema olekust ei paistnud üldse välja see, et tal oleks oma väga kindel seisukoht, aga kui ta vastas, oli aru saada, et Ivo on asja läbi mõelnud.“

Ka klassikaaslaste Jaagu ja Lemmi arvates ei olnud Ivo suu peale kukkunud. „Meil oli tund, kus igaüks pidi kirjutama kõne ja selle klassi ees ette kandma. Ivo oli kõne jäänud ette valmistamata, aga see ei takistanud tal seda esitamast. Midagi ta seal pomises, aga kõne lõpp oli uhke – ta ütles kõva selge häälega „Ükskord me võidame niikuinii!““ kirjeldab Jaak gümnaasiumiaega. Ivo klassiõde Lemmi sõnab: „Ivo oli väga hea huumorimeel – kui keegi kooliajal talle midagi halvasti ütles, siis tema kunagi samamoodi ei vastanud, vaid alati naljaga.“ Mõlemad koolikaas-lased nõustuvad, et kuigi Ivo elas võrdlemisi kaugel (Vedul), võis kindel olla, et ta on igal ettevõtmisel kohal. „Ivo oli see, kes kunagi ei unustanud ära naistepäeva ja sünnipäevi. Isegi kui ta juba Kaitseväes tegutses ja levita mõnda aega metsas oli, saatis ta ka tagantjärele õnnesoove,“ lisab Lemmi.

Klassivend Revo arvates meenu-tas Ivo kooliajal natuke „Kevade“ Tootsi, kes oli enesekindel, kuid krutseid täis. „Minu esimene kokkupuude Ivoga oli ilmselt 0-klassis,“ meenutab sarnaselt Jaaguga Revo. „Pidime magama lõunaund, kuid ega me väga ei tahtnud. Ivo vaatas

Ivo Jurak (paremal) 12. klassi lõpetamisel 1996. aastal. FOTO: ERAKOGU

ukse vahelt välja, kas õpetajad on läinud, ja siis hakkasime toas igasugu-seid vigureid korraldama,“ meenutab Revo 0-klassi aegu. „Kui Üllar Loks meile kooli õpetajaks tuli, korraldas ta jalgsimatka, mis kestis kolm-neli päeva. Seda aega oleme Ivoga ka hiljem rõõmuga meenutanud.“

Ka 34. lennu tolleaegsel keemia ja füüsika õpetajal Üllar Loksil on Ivo Jurakust toredaid mälestusi. „Mul on mees kõige paremini Ivo hääl – kuidagi oli tal rääkides üks, aga naerdes teine hääl. Tema oli ka see, kellel võis silmist välja lugeda, kas ta räägib tõtt või teeb nalja. Tal oli selline vimka tegemise komme,“ meenutab ta. Loksi arvates oli Ivo Jurak poiss, kes andis alati märku, kui kellegi suhtes oldi ülekohtune, ja lisab juurde: „Ivo oli selline tavaline koolipoiss, kellel vahel oli õppimata, vahel õpitud, aga tal oli väga hea loogika. Ütleme nii, et nad ise kõik teadsid, kui keegi maha kirjutas, aga Ivo oli see, kes ütles välja: „Näe, temal oli täna õnne, ta ei jäänudki vahele.“ Ma arvan, et Ivo oli see, kes hoolitses, et ta klassikaaslastel

oleks lõbus.“ Üllar Loksile tuli esialgu üllatusena, et Ivo Jurak sõjaväelase teed läks. „Ta ei tundunud mulle militaristina,“ kommenteerib Loks, „ja kui ma teda hiljem nägin, ei olnud ta ka siis minu ettekujutuse järgi sõjaväelane. Ivo oli pigem humaanne, igapäevaste naljadega.“

Üllar Loks meenutab oma viimast kokkupuudet Ivo Jurakuga: „See oli vast üheksa aastat tagasi, kui tema üks õepoegadest kuskil ekskursioonil käis. Ma tulin samuti oma pojale vastu ja staadionil oli Ivo koos väiksema poisiga. Ma juba kaugelt kõnnakust sain aru, et see on Jurak. Läksin tema juurde ja ta ütles mulle umbes nii: „Ma siin ühte patsaani praegu ootan, aga teise saad sa varsti kooli.“ See oli meie viimane kohtumine.“

Poiss astub koolimaja uksest sisse ja hakkab mööda treppi üles liikuma. Trepil ta seisatab, vaatab tagasi, naeratab ja jätkab siis oma teekonda. Head aega, Ivo! Meie mälestustesse jääd sa ikka positiivse ja rõõmsameelsena. Kuigi hinges on sügav lein ja kurbus, leidub seal ka uhkust ja austust.

Vilistlane Rauno Koorts: „Kõige olulisemal määral on gümnaasiumiaeg mulle õpetanud üte-

hoidvust ja sallivust.” Milline õpetaja

Rauno Koorts lõpetas Lähte Ühisgümnaasiumi 2015. aastal. Esimesel aastal oli tema klassijuhatajaks Ilona Võik. Kui aga meediaklass spordiklassiga kokku liideti, sai teisel õppeaastal tema klassijuhatajaks Varje Kaarde.

Miks valisite toona Lähte kooli gümnaasiumiastme?

Gümnaasiumivalikutegin mitmetel põhjustel. Esmalt oli minu valiku tegemisel motiveerivaks nüansiks kindlasti meediasuund. Muusikuna mind väga huvitas helitehnika ja stuudiosalvestuse teemaatika ning see oli võimalus neid alasid rohkem tundma õppida. Ka oma meedia lõputööks tegin ma salvestustöö, kus mängisin ise erinevad pillid sisse, monteerisin kokku ja andsin välja plaadi. Teiseks oli mul kindel soov minna tulevikus ka kõrgharidust omandama, seega pidin valima kooli, mis oleks hubane, kodune, mitte linnas (pean

tunnistama, et linna õhkkond mulle väga ei sündinud). Aganagu ka esimesepõhjusena sai väljatoodud, siis oliväga hea, et koolesindas õppevõimalustega minu isiklikke huve. Kolmandaks valiku kinnistamise aspektiks oli minu lemmikõpetaja Reet Rosenbergi lahkumine minu eelmisest koolist. Ta tuli tööle Lähte ÜG-sse, seega otsustasin talle järgneda.

Kuidas Lähte ÜGs õppimine on teie eluteed mõjutanud?

Kõige olulisemal määral on gümnaasiumiaeg mulle õpetanud üte-

Eeskätt tahaks väljatuua mitte õpetajat, vaid õppealajuhataja Reet Rosenbergi, kes alatikuulas ära mure, kes alati oli toetav ja aitas leida erinevaid lahendusi olukordadele ja kes oli alati mõistev. Võlgnen talle väga suure tänu!

Aga kui nüüd vastata sellele küsimusele õpetaja kohta, siis mina tootsin välja õpetaja Tiit Maueri. Vahvalt tore õpetaja, kes mõistis huumorit ja vastas alati huumorile huumoriga. Ei mäleta väga hetki, kus ta oleks kellegi peale karjunud või pahaseks saanud. Tema lööklauseli alati: „Kordamine on tarkuse... vanaema.”

Palun jagage mõnda naljakat või piinlikku seika oma kooliajast!

Kuna muloli kooliajal üksnatuke tossav pahe küljes (suitsetamine siis), siis vahest juhtus, et vahetunnid jäid natuke lühikeseks, et Kuuse kohvikus jõuaks ära käia. „Kuuse kohvikuks” nimetasime siis kohta, kus sai salaja suitsetamas käidud. Kui aga kell oli tundi läinud ja mina alles kohvikus lõpetanud, olid õpetajad juba üsna harjunud, et ma konstantselt viis minutit tundi hilinesin. Eks nende hilinemistega sai nii nalja kui ka piinlikkust tuntud, sest ma vist olin meie klassi kõige regulaarsem hilineja.

Kas Teile meeldis omal ajal koolis käia?

Sellele küsimusele nüüd ei saa vastata otseselt eitavalt ega jaatavalt. Eks kõigil meil on olnud hetki, kus me mõtleme, et mul oleks targematki teha kui koolis käia. Sarnased mõtted kerkisid ka mulle pähe ja otsustasin ka kooli kõrvalt tööle minna, mis vahest ikka väsitab ära küll ja tuli ette perioode, kus ma üsna harva jõudsin kooli. Kuid samas, kui ma olin taas kooli jõudnud, oli see kuuluvustunne see, mis võttis alati soojalt vastu nii õpetajate kui ka kaasõpilaste poolt, see motiveeris alati kooli tagasi pöörduma.

Rauno on pildil hobusega nagu kauboid ikka.

FOTO: ERAKOGU

„VÕTKE VASTU, MIS TEILE ÕPETATAKSE, SEST KUI TE ÜKSKORD KOOLITEE LÕPETATE, TULEB SEAL OMANDATUT, MITTE KÜLL KÕIKE, AGA PALJUT, RAKENDADA PÄRISELUS.”

Kuidas jõudsite pärimusmuusikani?

Pärimusmuusikani jõudsin ma juba lapsepõlves, arvatavasti oma suguvõsa mõjutusel. Kuna meie suguvõsa on väga kokkuhoidev, siis olid pea iga nädalavahetus koosviibimised, kus me laulsime koos ja mängisime pilli. Eks see ole vast põhiline teerajaja olnud.

Kuna huvi pärimusmuusika vastu oli sütitatud, siis edasi viis tee juba H. Elleri nimelisse muusikakooli, kus läksin õppima pärimusmuusika osakonda Teppo tüüpi Eesti lõõtspilli. Sealt sain endale väga ägeda sõpruskonna, kellega me suhtleme ja vahetevahel musitseerime koos.

Millist muusikat ise kuulate?

Minu muusikamaitse onüsnalai. Alustaks seda nimekirja hoo-
pis kantrimuusikaga. See žanr on mind kuidagi lapsest saati
juba paelunud. Üldse kogu *cowboy*-teema ja kõik sinna juur-
de kuuluv. Kantrimuusikas on minu väga suureks eeskujuks
Johnny Cash. Olen mitmeid kordi esinenud ka Eestis toimuv
Cashi sünniaastapäeva puhul korraldatud „Johnny Cash *Tribu-
te Show*’l”. Siit edasi tuleks siis rockabilly, Ladina-Ameerika fol-
kmuusika ja pärimusmuusika – need on žanrid, mida ma võin
üsna väsimatult kuulata.

Olete õppinud hobuhooldust ja hobusekasvatusspetsialisti eriala. Miks just hobused?

Hobustega seotud eriala valik tuli esmaltüsnaahnelt kohalt.

Soetasin endale hobused ning oli soov saada PRIA-st
toetust. Toetust ei saanud aga taotleda, kui puudus
põllumajanduslik haridus. Seetõttu saigi mindud õppima
esmalt hobuhooldaja erialale ja sealt viis tee juba edasi
hobusekasvatusspetsialisti erialale. Mida enam ma seal
koolis käisin, seda enam ma tund- sin, et ma ei käi seal mitte
pelgalt toetuse saamiseks, vaid sain sealt ka väga palju
tarkust ja nippe endaga kaasa võtta.

Aga miks ma valisin just hobused? Nagu ka eelnevalt mai-
nisin, siis mind väga paelub kõik *western*’iga seonduv,
seega peab üks õige *cowboy* omama ja kasvatama ka
hobuseid. Eks see hobuarmastus ja kogu *western*-teema on
samuti üks suur
lapsepõlveunistus, mille poole ma alati püüelnud olen.

Millega Te praegu tegelete?

Hetkel olemeelukaaslasestatalli omanikud, kus meil on 18 ho-
bust, kelle eest me igapäevaselt hoolitseme. Lisaks sellele
töö- tan ma sepana/hobuserautajana, lõikan ülekasvanud
kapju, lõõn hobustele raudu alla ja ravin ka enamlevinud
kabjahaigu- si. Kõige selle kõrvalt olen ka vabakutseline
(paberite järgi küll kutseline) veoautojuht. Käin vahest
asendusjuhina sõitmas ja olen ka vabakutseline muusik.

Kus näete ennast kümne aasta pärast?

Mausun, et kümneaastapäras olen läbinud Eesti Maaülikooli
veterinaaria õpingud ning töötan veterinaarina – see on olnud
alati üks minu lemmikameteid. Olen iseseisvalt palju uurinud
loomade tervishoiu kohta ja lapsena meeldis mulle alati ühe
tuttava veterinaariga koos suures piimafarmis öövalves kaasas
käia.

Mida te soovitate praegustele õpilastele?

Õpetajad ei ole koolis teie vaenlased. Nad tegelikult alati püüa-
vad teid aidata. Igaüks omal viisil ja omal väljendusel, aga te-
gelikult ei taha nad teile kunagi halba. Võtke vastu, mis teile
õpetatakse, sest kui te ükskord koolitee lõpetate, tuleb seal
omandatud, mitte küll kõike, aga paljut, rakendada päriselus.
Siis aga ei ole enam kogu aeg kõrval seismas head õpetajat,
kel- le käest nõu küsida, vaid tuleb ise oma oskuste ja
teadmistepa- gasiga läbi lüüa.

Vilistlased mängisid taas palli

TIIT MAUER

18. märtsil peeti Lääne spordihoones traditsioo-
nilist vilistlaste pallimängude turniiri. Ei tea, kas
põhjuseks oli soe kevadine ilm või midagi muud,
aga osalejaid oli mullusest oluliselt vähem. Võis-
teldi meeste korvpallis ja segavõistkondade võrk-
pallis. Saalihokis seekord mängu ei toimunud.

Meeste korvpallis võistles kolm meeskonda.
Võitjaks tuli võistkond Elvi (koosseisus Felix Val-
dek, Erki Tallmeister, Are Tallmeister, Sven Paabut
ja Aivo Elke). Teise koha sai võistkond Tolk ja kol-
manda koha Hõljukid. Parimaks 45+ mängijaks
tunnistati Kalmer Kaasik ja parimaks korvpalluriks
üldarvestuses Are Tallmeister.

Võrkpallis toimus turniir viie võistkonna vahel.
Kindlalt võitis kõik vastased võistkond Mängija
(koosseisus Lisett Haidak, Elisabeth Siivelt, Ingela
Lehtsalu, Artti Hohensee, Valeeri Rubeika ja Mee-
lis Toivonen). Järgnesid võistkonnad Märts, Sats,
Õpetajad ja Tiim18. Naistest sai parima mängija
auhinna järgmisel nädalal Tartu Ülikool/Bigbanki
naiskonnas Eesti MV finaalseeriat alustav Lisette
Pihor, meestest aga Enn Kuslap.

FOTOD: TIMO ARBEITER

Liina-Grete Uibopuu: “Oluline on rääkida päris probleemidest.”

Liina-Grete Uibopuu on klassijuhatajaks 3. klassile. Noor naine on tänaseks õpetaja olnud viis aastat. Avalikult on Liina-Grete varem rääkinud oma kogemusest depressiooni ja söömishäiretega. Kuidas suhtub ta oma õpilastesse, kuidas valida õiget eriala ja kuidas olla õnnelik – nendele ja veel teistele küsimustele oli ta lahkesti nõus vastama.

KÜSIS: MARIS MIKKO

Kelleks te lapsena saada tahtsite?

Ma usun, et nagu igal väiksel tüdrukul, oli ka minul unistus lauljaks saada. Kahjuks või õnneks ma laulda ei oska. Kuid ma mäletan veel aega, kui mängisin kooli. Mina pidin alati õpetaja olema, sest siis sai punase pastakaga parandada vigu ja teistele käskluseid jagada. Ehk siis võib öelda, et mul oli ka mingisugune soodumus õpetajaks saada.

Miks valisite just sellise ameti?

Minu kohta võib öelda, et mina ei valinud õpetaja ametit, vaid see valis minu. Olin just saanud 20-aastaseks ja otsisin uut töökohta. Nägin kuulutust ning helistasin koheselt oma isale, et mis ta sellest arvab. Ma mäletan, et ta ütles: „Proovi muidugi, mis sul kaotada on ja samas saad terve suvi siis kodus tööd mul teha.” Mõtlesin korra ning saatsin avalduse ja osutusin valituks. Ma tegelikult tol hetkel ei uskunud üldse, et saan õpetajana tööle, kuid elul olid omad plaanid. Edasi jätkasin ka õpinguid pedagoogika erialadel.

Mis motiveerib teid tööl käima?

Kindlasti kolleegid. Kõige esmasteks motiveerijateks on kolleegid, kes on mulle alati abiks. Kui mul läheb hästi, siis rõõmustavad minuga koos, ning kui on natuke raskem päev, siis pakuvad tuge. Kuid lisaks kolleegidele on motiveerivad õpilased. Kui ma ikka näen, et õpilane avastab midagi, õpib või tekib ahaa-moment, siis on see selline motiveeriv hetk, mis paneb endal ka silma särama ja teev südame seest soojaks.

Milline on teie ameti pahupool?

Alustava õpetajanavõibtullahetki,

kusvaimne tervisonmäärava tähtsusega. Alles tööle astunud õpetaja võib töökohustuste alla mattuda ja liiga suuri ampse võtta. See toob kaasa läbipõlemise. Eks on ka muidu mitte nii toredaid külg, kuid näen seda esmajärjekorras.

Miks valisite just Lähte Ühisgümnaasiumi?

See valis iseminu jahetkelolensiiaka jäänud.

Mille poolest on väikeklassi õpetamine teistmoodi?

Kõik. Alustadestundide ettevalmistusest – pean mõtlema mitme eri taseme tööd läbi. Algajatele midagi kergemat, kuid samas eduelamust pakkuvat, edasijõudnutele midagi raskemat, kuid mitte võimatut. Ehk ma pean oma tööd väga detailselt planeerima.

Lisaks võivad õpilastel olla erinevad õpi- ja/või käitumiskeskused, millega pean samuti arvestama ja neile turvalise keskkonna looma.

Töötate õpetajana viiendat aastat.

Kuidas on õpilased selle ajaga muutunud?

Hea küsimus, ma polegi sellele nii

Õpetaja Liina-Gretele meeldib ka reisimas käia. Hiljuti käis ta Hispaanias ja suveks on juba piletid ostetud Rooma.

FOTO: ERAKOGU

mõelnud. Ma võiks öelda, et õpilased on ajagahkem tehnika poole pealt teadlikumad. Nii mõnigi äpp või mäng, millega näiteks mina oma igapäevaelus kokku puutun, ei ole neile võõras ja see võimaldab nendega koos arutleda.

Palun rääkige mõni huvitav seik, mis teil oma klassiga või õpilastega juhtunud on!

Sellist kindlat seika meelde ei tule, kuid meil on iga päev siiski midagi, mille üle koos naerame.

Minu jaoks on õpilased mu parimad sõbrad ja mina tahan olla nende jaoks inimene, kes on neile sõbra eest. Selline traditsiooniline õpilase ja õpetaja suhe mind ei kõneta.

Lõpetasite eelmisel aastal Tartu Ülikooli magistrantuuri haridusinnovatsiooni erialal, nüüd õpite edasi. Mida te praegu õpite ja miks?

Astusin tõesti uuesti magistriõppesse ja õpin nüüd kaasava hariduse erialal. Kuna see eriala on uus ning tuli välja samal ajal, kui oma eelmiseid õpinguid tegin, siis mõtlesin, et peale seda kindlasti soovin kaasavat haridust ka õppida. Ma tunnen, et see on minu kutsumus ning annab mulle kindlasti palju juurde just väikeklassi õpetajana tööd tehes.

Kas oskate anda soovitusi praegustele lõpetajatele, kuidas eriala valida ja mida peale kooli edasi teha?

Ma ütleks noortele, et käige võimalusel töövarjupäevadel. Valige just need ametid, mis teile tunduvad huvitavad. Päris tööd kõrvalt nähes saad sa üpris ruttu aru, kas see on päriselt sulle. Samas kui tunned, et kohe üldse ei kutsu hetkel edasi õppima, siis ma soovitaks võtta vaba aasta-kaks ning minna reisida. See on kõige õigem aeg minna ja ennast avastada.

Olete aktiivne ka sotsiaalmeedias. Miks?

Olen tõesti. Mulle meeldib teiste elu seikadele kaasa elada ning

otsustasin ka ühel hetkel seda ise teha. Kuid suurem eesmärk on mul siiski läbi

oma kogemuste teisi inimesi innustada ning teadlikumaks muuta. On oluline rääkida päris probleemidest ja kust leida vajadusel abi.

Kuidas suhtuvad teie õpilased ja teised õpetajad sellesse, et tegelete muuhulgas sotsiaalmee-diaga? Kas ka nemad jälgivad teid?

Heh, ma tahaks loota, et hästi. Kol-leegid jälgivad mind ning elavad mulle kaasa, naljatame omakeskis selle üle. Kuna minu õpilased on siiski üpris noored, siis pole paljudel Instagrami ja TikToki kontot, kuid nad on sealt mind näinud. On ka lapsevanemaid, kes mu tegemistel seal pilku peal hoiavad, minu jaoks on see armas. Tean ka vanemaid õpilasi põhikoolist ja gümnaasiumist, kes mind jälgivad, olen teinekord ka nendega seal mõne sõna vahetanud.

Olete meedias rääkinud depressioonist ja söömishäiretest. Miks otsustasite sellest avalikult

rääkida?

Mulle meeldib teiste kogemusi lugeda ja seetõttu otsustasin ka sellest ise rääkida. Ma tunnen, et ühiskond peidab pea liiva alla ning ei soovi tunnustada vaimse tervise probleeme. Seetõttu olen otsustanud ka oma kogemustest rääkida avalikult. Kui aitan kas või üht inimest läbi selle, siis on see minu jaoks korda läinud.

Kuidas teil praegu päriselt

lä-

heb?

Ausalt öeldes on hetkel rasked ajad. Mul on mõningad suured elumuutused, mis mind natuke rajalt välja viivad, kuid tunnen oma tunded läbi ja lähen edasi. Tuleb leida päevast midagi, mille üle õnnelik olla.

Paistate välja väga õnnelik inime-

mene. Kuidas olla õnnelik?

Ma olen tõesti õnnelik inimene ja oluline on defineerida siinkohal õnnelikkuse mõiste. Minu jaoks tähendab õnnelikkus seda, kui mul on töö, kodu, pere ja sõbrad, kellele ma saan igal hetkel toetuda. Mu tervis on korras ja ma saan liikuda ning tegeleda asjadega, mis mulle rõõmu pakuvad.

Liina-Grete naudib liikumist ning käib tihti jõusaalis. FOTO: LIINA-GRETE UIBOPUU

„Oluline on elada hetkes ja nautida kohalolekut täna ja praegu.“

Kuidas olla õnnelik? Leia enda jaoks asjad/inimesed/tegevused, mis teevad sind õnnelikuks, ja tee neid iga päev.

Mida soovitate teistele, kellel on sar-

naseidprobleeme? Kuidas leida abi?

Otsida abi ja rääkida inimesele, keda usaldata, oma murest. Perearstid on samuti väga suureks abiks vaimse tervise probleemide esmaseks lahendamiseks. Internetist saab otsida abi näiteks: peaasi.ee ja lahendus.net. Noortele Instagramis on abiks näiteks sellised kontod: @remap_psychologist ja @varikkristi

Milline raamat või film on teid enim ins-

pireerinud? Kuidas?

Film, mida vaatan vähemalt paar korda aastas, on „Me Before You“ Film, mis näitab ära, et sa pead panema alati ennast esikohale. Mitte keegi muu ei vastuta sinu õnne eest, kui ainult sina. Viimati loetud raamatu, mis mind inspireeris, oli „Manifesteeri, 7 sammu parema eluni“. Üks mõte, mis kaasa võtsin sellest ja ka teiega soovin jagada, on see, et sinu mõtted on sinu päris elu. See, millised mõtted annad sa välja universumile, on see, mida sa ka saad.

Kui teil oleks ajamasin, siis kas läheksite ajasttagasi võiedasi? Miks?

Ma vist ei teeks kumbagi. Minevik on teinud minust selle, kes olen täna, ja tulevik

on minu enda teha. Samuti on elu piisavalt lühike, et selles reisida. Oluline on elada hetkes ja nautida kohalolekut täna ja praegu.

Millised on teie hobid?

Igapäevaselt meeldib mulle jõusaalis treenida ning raamatuid lugeda.

Kes või mis teid inspireerib?

Nii „juustune“ kui see ka poleks, siis mina ise. Sa pead olema enda kõige suurem inspireerija.

Milline on teie ideaalne laupäev?

Ma saan magada nii kaua, kui mu keha soovib. Ma ärkan ja mõnulen natuke voodis, siis loen raamatut või teen hommikuse venituse. Peale seda naudin oma hommikusööki ja kohvi. Päeva veedan koos sõprade või perega ning teeme koos midagi aktiivset. Öhtu lõppeb mõnusa saunaga.

Millisena kujutate ette oma elu viie aasta pärast?

Ma elan oma päris kodus. Mul on kindlasti koer, kes mu päeva sära toob. Mu kõrval on elukaaslane, kellega koos oma unistusi täita. Ma olen täitnud ka oma salajase unistuse: olen lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia näitleja eriala.

Teosed, mis jätsid jälje vo/2

Veebruarikuu Lügemikus avaldasin osa mapisikesekultuuriküsimustiku küsimusest: Kuidas see Sind mõjutas?

leheruumonpiiratud, siiseimahtunud kahjuks kõik vastused lehteära. Osa sellest, miseelmisel korral väljajäi, on nüüd lugejate rõõmuks kirjas. Suurtänukõigile vastajatele!

Mis raamat on Sind enim mõjutanud?

V. Luik, „Seitsmes rahukevad” - Kristi Saksing
W. B. Cameron „Koera kodutee” - De-liisa, 5.b
C. Ahern „The Year I Met You” - Angela, 11.ms
C. Paolini „Eragon” - Grete, 9.a
O. Luts „Kevade” - Tiit Helm
C. Hoover „Ei iial enam” - Janelle-Mia, 7.a

Kuidas see Sind mõjutas?

„See on lihtsalt imehästi kirjutatud teos. Mulle meeldib Viivi Luige mõttevahedus ja ausus. Ränka taaka, mida iga eestlase eluloos küllaga leidub, oli ka tema lapsepõlves, siiski kumab tema sõnadest lootus. See on innustav. Lapsena ei saanud ma muidugi veel kõigest päris aru. Ei mõistnud, miks Viivi oma emaga nii kuri oli. „Ema, see on kõik sinu süü!”

FOTO: IMDB

„Seal oli juttu kahest poisist, keda Lily armastas, ja sellest raamatust õpid seda, et vahel teeb kõige rohkem haiget just see, kes kõige rohkem armastab.” - Janelle-Mia, 7.a

Mis film on Sind enim mõjutanud?

„Blade Runner 2049” - Sigvrid, 11.t
„Käabik” - Gleb, 12.ms
„Täiuslikud võõrad” - Jaana Lukanen
„Brazil” - Kristi Saksing
Kuidas see Sind mõjutas?
„Pani mõtlema ühiskonna probleemidele, elu tähendusele.” - Sigvrid, 11.t
„Andis veel suurema huvi fantaasiažanri vastu, hakkasin rohkem uurima selle kohta.” - Gleb, 12.ms

„Pani mõtlema, vaatama iseendasse ja veel kord tõdema, et ei ole veatut inimest, inimest, kes on kellestki parem.” - Jaana Lukanen

„Viljandi kultuuriakadeemiasse minek üldse mõjutas mind päris palju ja sealses kinoklubis näidati selliseid filme, millest ma polnud kuulnudki. „Ukuaru” on ka loomulikult väga armas ja hingelähedane, sest olen eestlane. Aga „Brazil’i” pildikeel oli väga teistmoodi, futuristlik ja täis musta huumorit. Natuke nagu hoia-tusfilm, mis kohati ka tõeks saanud.” - Kristi Saksing

Mis teatrietendus on Sind enim mõjutanud?

„Pangarööv” - Grete, 9.a
„Oscar ja Roosimamma: Kirjad jumalale” - Laura Tamme
„Evita” - Berit Tafenau

„Terve etenduse ajal naersin ma sõna otseses mõttes tooli väristades ning tuli ka naerupisaraid. Näitlejad mulle väga meeldisid, eriti Karl-Robert Saaremäe, ning see on mu elu parim teatrikogemus.” - Grete, 9.a

„Taaskord mõistsin, et inimese elu ei pruugi olla pikk, aga loeb tähendus, mida Sa selle jooksul jõuad teha.” - Laura Tamme

„Lihtne, mõnus ja hea näide sellest, et teatrit saab teha igal pool, mitte vaid Vanemuise saalis.” - Berit Tafenau

Mis tsitaat on Sind enim mõjutanud?

„Kõigetähtsam on silmale nähtamatu.” - Angela, 11.ms
„Mehe väärtus sõltub sellest, et kui palju tõe suudab ta taluda.” - Sigvrid, 11.t

„Always look on the bright side of life!” - Tiit Helm

„Aquila non captat muscas.” (Kotkas ei püüa kärbsed.) - Gleb, 12.ms

„Once you question your own belief, it’s over.” - Grete, 9.a

Kuidas see Sind mõjutas?

„Seda on hea endale aeg-ajalt meelde tuletada. Kõlab hästi kokku Karl Riskivi tsitaadiga: „Ka sisaliku tee kivil jätab jälje, kuigi me seda ei näe.”” - Angela, 11.ms

„Pani rohkem tahtma mind tõde rääkima, sest see on viis paremuse poole.” - Sigvrid, 11.t

„See on tõeline positiivse ellusuhtumise moto, mille järgi püüan ka ise elada.” - Tiit Helm

„Pani mõtlema selle üle, mis on üldse tähtis ja kas on mõtet nii palju muretseda väikeste asjade üle.” - Gleb, 12.ms

FOTO: RAHVA RAAMAT

riidles ta ühtepuhku. Mäletan, kui meil maal keset suvist kaheksakümnendate pöuda kaks lehma korraga mingi taudi tõttu koolestis ja ema ühe ööga peast halliks läks. Loomad olid peres esikohal, see võttis kogu aja ja jõu. Ei mõistnud minagi toona seda lehmalemast, aga loomadest sõltus paljugi. Nii nagu Viivi ema nuttis, kui moos põhja kõrbes ja suhkur raisku läks. Need tunduvad väikesed asjad, aga kui tead, mis ajastuga tegemist on olnud, siis on ka lihtsam mõista, mitte süüdistada.” - Kristi Saksing

„See mõjutas emotsionaalselt.” - De-liisa, 5.b

„Olin 15, kui juhtusin seda reisil olles lugema. See on psühholoogiline raamat inimeste suhetest. Lihtsalt jäi kuidagi meelde, kuidas ema ulatas mulle selle raamatu külaliskorteri raamaturiulist ja ütles: „Loe!” See oli esimene ingliskeelne raamat, mida ma lugesin.” - Angela, 11.ms

„Kuna olen selle raamatu žanrist huvitatud, mõjutas see mind nii, et lugesin ka selle raamatu kolm järjearamatut läbi ning see on mulle väga suuresti hinge jäänud raamat. Esimene raamat on neljast parim.” - Grete, 9.a

„Esimene päris raamat, mille enne 1. klassi minekut algusest lõpuni läbi lugesin.” - Tiit Helm

Meediasuuna õpilased käisid saate salvestusel

16.veebruarkäisid meimeediasuuna õpilased TallinnasTV3stuudiossaate „Salalaul”salvestusel ningpealesalvestust tutvusid TV3telemaja tööga.

MARIS MIKKO

„Produksioonifirma Ruut pak- kus meile välja võimaluse tulla uue südamliku saate „Salalaul” saate salvestusele ja kuna güm- nasistid on varemgi telesaadete publikuks käinud, haarasime õpetaja Triin Nageliga võima- lusest kinni,” kommenteeris õppekäiku üks eestvedajatest, õpetaja Timo Ahter. Õpilased jäid salvestusega rahule ning neile, kes varem saateid ei teinud, oli see uus ja huvitav kogemus. „Konkreet- se õppekäigu eesmärgiks oli pakkuda õpilastele võimalust päriselt näha ja kogeda, kuidas üht meelelahutuslikku tele- saadet salvestatakse. Usun, et kõik nägid, etseeprints on

FOTO: KRISTJAN ANNUK

Meediasuuna õpilased said „Salalaulu” salves- tuselnähanäiteks Anne Veskit, Koit Toomet, AlekseiTurovskitja Ene Ergmad.

aeganõudev: vahepeal tuleb midagi uuesti teha, midagi läks sassi või tuleb kiirelt uue olukorraga kohaneda,” rääkis õpetaja Timo.

Õpilased said ka näha, kui- das töötavad need inimesed, kes tavaliselt jäävad kaamerate taha: produtsendid, operaatorid, helimehed, tehnikud ja teised. Peale salvestust tutvus- tas gümnasistidele teletööd tuntud TV3 ajakirjanik Annely Adermann, rääkides oma kogemustest ja palju muudki huvitavat. „Arvan, et nii mõ- negi jaoks oli see kogemus sil- maringi avardav ja loodan, et tulevikus leiab mõni õpilane oma tee just telemaailma telgi- tagustesse,” võttis õppekäigu kokku õpetaja Timo Ahter. de, kus tuntud staare üllatatak- se muusikaliste etteastetega. Staarid ise aga tulevad saatesse teadmata, kes neid üllatab ja kuidas neid üllatatakse.

HUVITAVAT

MEEMIVÕISTLUS

Suurtänu kõigile, kes meile meemesaatsid! Teemadeksolid keel, kirjandus ning õppimine. Avaldame kolm toimetuse- leenim meeldinud meemi, autoriteks Ericha Dolgin (4.b), Deliisa Savolainen (5.b) ja huvijuht Kristi Saksing. Auhinna toob meemitegijatele kätte toimetus.

See üks õpetaja võtmas korrapidaja ametit liiga tõsiselt

AUTOR: DELIISA SAVOLAINEN

AUTOR: KRISTI SAKSING

AUTOR: ERICHA DOLGIN

Gleb Volodtšenko: „Pildid aitavad tuletada meelde ja tunnetada kunagisi emotsioone.“

12.klassimeediasuunaõpilane Gleb Volodtšenkotegi lõpuprojektiks oma esimese fotonäituse. Glebon juba aastaid tegelenud fotograafiaga ning on saanud ennast väga palju arendada ka meediasuunas õppides.

KÜSIS: ANNE-LIIS TULSKII

Kui vanalt Sa hakkasid tegelema fotograafiaga?

Umbes 13-aastaselt ma hakkasin huvitumapiltide tegemisest. Esialgu proovisin pildistada oma tahvelarvutiga ja 16-aastaselt hakkasin kätt proovima juba fotokaameraga.

Kuidas Sa jõudsid fotograafiani?

Loodusenautimisekaudu. Tahtsin jäädvustada ilusaid hetki. Tavaliselt oli see hommikuti, kui ma kõndisin kooli poole. Tee liikus itta ehk siis päikeseloojang oli mul kohe ees ja vahel oli see eriti värviline. Proovisin ka tavapäevadel pildistada midagi ilusat. Nii see areneski hobiks, mida ma naudin juba aastaid.

Mis Sind inspireerib pildistama?

Ilu – vahet pole, kas see on inimese või looduse ilu. Vahel ka eriline situatsioon ise, sest soovin seda jäädvustada. Mul endal on selline filosoofia, et tuleb jäädvustada nii palju, kui ma vähegi saan, sest inimese mälu ei ole ideaalne ja mälestused hääbuvad ajaga. Pildid aga aitavad tuletada meelde ja tunnetada kunagisi emotsioone.

Kes on Su lemmikfotograaf ja miks?

Minulemmikfotograaf olen mina ise. Mulle meeldib minu stiil, selle areng ja muutused, lähenemisviisid teatud piltidele ja ka ebaõnnestumised. Jälgin veel Youtube'is Olle Nilssonit ja Pierr Lambertit. Üks teeb enamasti loodusfotosid ja teine tänavafotograafiat. Nendelt saab inspiratsiooni, mida on arenguks tarvis.

Mis tunne oli luua oma esimene näitus ja see üles panna?

Olin ikkaväga uhke enda üle, eritiku isainsooja tagasisidet. Sain ägeda kogemuse.

Milline on Su kõige südamelähedasem pilt oma praegusel näitusel?

Ikkaratta pilt. Tolpäeval oli mul suurepärane meeleolu ja see kandus edasi ka pildile.

Kas Sul on plaanis tulevikus veel sellised näitusi teha?

Kuituleb võimalus, siis ikka. See olipäris põnev ja järgmine kord saan arvestada tehtud vigu.

Kas Sul on veel hobbisid?

Mängin vahel klassikalist ja elektri-tõesti analüüsima ennast, mida kitarr, käinjõusaalis, loen fantaasia- satahadteha tulevikus. Otsige jaulmeraamatuid, kuulan rohkelt endale hobbisid, mis meeldivad, ja muusikat. Ma suudan alati leida en-mõelge sellele, kuidaste saaksite teha hobbist oma töö. Kasvage dale tegemist. suureks.

Kas oled rahul, et õppisid Lähte ÜG meediasuunas?

Jaa, ikka! Sainsuurepärase praktika kolme aasta jooksul ja ka uusi teadmisi. Meediasuunaga olen ma täiega rahul.

Millised on Su tulevikuplaanid? Kool, amet.

Praegu on plaanis minna Tallinna Ülikooli Balti filmi, meedia ja kunstide instituuti (BFM) õppima audiovisuaalset meediat. Olen käinud seal tudengivaruks ja innukalt ootan sisseastumise aega. Varuvariandiks oleks Eesti Kunstiakadeemia (EKA) fotograafia eriala. Hiljem tulevik- ku plaaniksin juba arvestades tulemusi õpingutes.

Mida soovitate praegustele gümnaasistidele ja ka 9. klassi õpilastele, kes hakkavad endale gümnaasiumit valima?

Valige endahuvide järgi, mitte selle järgi, mis oleks lihtsam. Sellest te ei saa ise mõnu ja rikute ka teiste mul-

jetõppimise aastatest. Peab

Fotograaf satub harva teisele poole kaamerat. See foto on tehtud artikli jaoks aprilli alguses. FOTO: KIRILL SMUGLIN

Supilinnas tehtud foto on Glebi üks lemmikutest, foto ise ja taustalugu on üleval ka kooli 3. korrusel oleva näitusel.

FOTO: GLEB VOLODTŠENKO

Lihavõtted on ülestõusmispühad, kiigepühad ja kevadpühad

Ülestõusmispühad on liikuv püha, selleaastal oli suur reede 7. aprillil ning esimene ülestõusmispüha 9. aprillil. Tänapäeval on küll lihavõtted muutunud väga lihtsaks pühaks, et värvitakse, süüakse ning kingitakse mune, kuid lihavõtted ei piirdu ainult munade värvimisega.

KOOSTAS: ANNE-LIIS TULSKII

Nii Euroopas kui ka Eestis on tavajärjekorras lihavõtte ajal värvida mune, kuid sel päeval on sajandite vältel olnud palju vabas õhus pidutsemist ja ringiliikumist. 19. ja 20. sajandi alguses oli tavaks, et noormehed on käinud külas mune koristamas.

Ristilapsed said oma ristivanematelt mune, kuid pärast täisealiseks saamist pidid ristilapsed kinkima hoopis ristivanematele mune.

Lihavõtte ajal viidi õigeusu kirikutesse õnnistamiseks pajuurbi ning tasuks saadi mune. Kui pajuurbi ei olnud, siis toodi munade värvimise ajaks vaas.

Lõuna-Eestis algas lihavõtetest kiikumisaeg. Kiikumisel oli maagiline tähendus. Kiige püstitamine oli noormeeste ülesanne, 19. sajandil toodi kiigeseppadele selle eest tasuks mune, kindaid, võösid. Kiikumine oli noorte lõbustus, mille juurde kuulus ka laulmine ja tantsimine ning erinevad mängud.

Põhja- ja Kesk-Eestis tähistati lihavõtteid lauahüppamisega. Lauahüppamist harrastatakse tänini, kuid mitte väga lihavõttepüha ajal, pigem suviti kiikumise asemel. Selle tava eesmärk oli algselt õnne ja tervise tagamine.

Lihavõtte ajal hangiti endale uued riided ja näidati neid teistele. 19. sajandil keelati naistel esimesena külla minna, sest see tõi ebaõnne. Saadeti selle tõttu mehi tervitama, ölut küsima. Samuti ei tohtinud ka lapsed külla minna, muidu visati neid vanade pastedega. Lihavõtte ajal oli keelatud tubade

koristamine nagu kauusaastal, jaanipäeval ja suvistepühal. Lihavõtte ajal tehti rohkem lihatoite, kuna see oli esimene võimalus süüa liha pärast pikemat vaheaega, paastu. 19. sajandil oli liha eestlaste jaoks harv toit, mida saadi ainult pühade ajal.

LAPSESUU

Kuna kevade alguse tähtsündmuseks on ikka olnud emakeelepäev, siis sel korral uurisime 1.b ja 2.a õpilastelt, mida nad arvavad lugemisest ja keelest. Aitäh klassijuhatajatele Marge Paluojale ja Kersti Astele abi eest ning loomulikult täname armsaid õpilasi vahvate vastuste eest!

KARMEN PÄRNA

Miks on vaja lugeda raamatuid?

Et treenida lugemist. Maribel, 1.b

Et saada infot. Elisabeth, 2.a

Sest need on lõbusad. Eliise, 2.a

Et targaks saada. Adeele, 1.b

Et saada näha kooli uudiseid. Kenneth, 2.a

Mis on su lemmikraamat? Miks?

Koomiks, sest see on naljakas. Maribel, 1.b

Naljaraamat, sest see on naljakas. Rasmus, 2.a

„Kaka ja kevad”, sest seal on vahvad lood. Eliise, 2.a

„Sipsik”. Runo Nora, 1.b

Milline on sinu arvates ilusaim eestikeelne sõna?

Eestimaa. Maribel, 1.b

Kaas. Oskar, 1.b

Kallis. Rico, 2.a

Palun. Elisabeth, 2.a

Emme. Karola, 2.a

Loomad ja dinosaurused. Tega Rebeka, 1.b

Armas. Adeele, 1.b

Miks peab oskama eesti keelt?

Et bussiga sõita. Maribel, 1.b

Muidu sa ei saa asju küsida. Rasmus, 2.a

Sest see on puhas keel. Eliise, 2.a

Sõbrast arusaamiseks. Kertu, 1.b

Et saaks sõprade ja vanematega rääkida. Rico, 2.a

Et saada koolis käia. Adeele, 1.b

Poes käimiseks. Oskar, 1.b

Milline on maailma ilusaim keel? Miks?

Inglise keel. See kõlab lauludes hästi. Riina, 2.a

Eesti keel, sest see on eesti keel. Maribel, 1.b

Hispaania, sest see on nii ilus. Elisabeth, 2.a

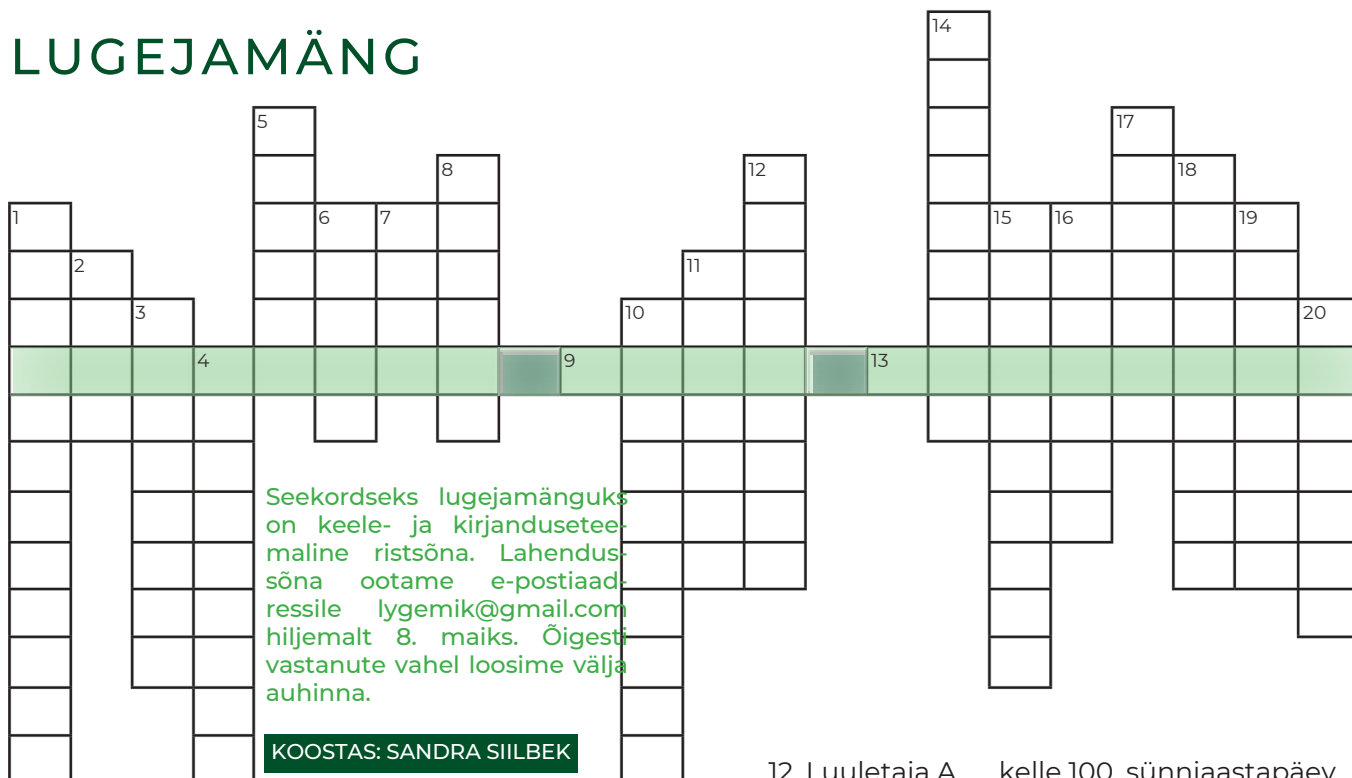
Eesti keel, sest kui sa ütled midagi, siis linnud laulavad. Rasmus, 2.a

Eesti keel, sest seda keelt ma oskan. Rico, 2.a

Portugali ja eesti ja vene ja inglise keeled. Ken-Erik, 1.b

Eesti keel. Sellel on väga ilus kõla. Karola, 2.a

LUGEJAMÄNG

Seekordseks lugejamänguks on keele- ja kirjandusettevõttele maline ristsõna. Lahendus sõna ootame e-postiaadressile lygemik@gmail.com hiljemalt 8. maiks. Õigesti vastanute vahel loosime välja auhinna.

KOOSTAS: SANDRA SIILBEK

1. Mis tähtpäev on 14. märtsil?
2. Mis keelt kõneldakse Eesti kagunurgas?
3. Millise sõnapaari moodustavad kokku neli viimast käänet?
4. Millisesse keelkonda kuulub eesti keel?
5. Mis on William Shakespeare'i kõige kuulsam teos?
6. Milline keel on lähim sugulaskeel eesti keelele?
7. Lõpeta vanasõna: "Kuri keel on teravam kui ..."
8. Kes tõi eesti kirjakeelde õ-tähe? Perenimi.
9. Üks heliline konsonant, mis omakeelsete sõnade lõpus kunagi pole.
10. Mis on Eesti rahvuseepose pealkiri?
11. Mis oli eesti keelevarasem nimetus?

12. Luuletaja A. ..., kelle 100. sünniaastapäev on selle aasta 15. aprillil.
13. Üks tugev klusiil.
14. Kus asub 14. märtsil sündinud luuletaja mälestuskivi Tartus?
15. Võistlus, mida korraldab Vikerraadio igal aastal emakeelepäeval?
16. Esimene kääne.
17. Mida tähendab sõna "maare"?
18. Kes kirjutas teose "Tõde ja õigus"? Perenimi.
19. Samatähenduslik sõna võõrsõnaga?
20. Kes kirjutas raamatu "Sipsik"? Ees- ja perenimi.

Vabariigi aastapäevale pühendatud fotokonkursi võidufoto

Minu nimion Ken-Erik Filatov, olen 8-aastane ja käin Lääne Ühisgümnaasiumi 1.b klassis. Tegelen maadlusega ja vabal ajal meeldib mulle sõpradega väljas käia, uisutada, ujuda ja X-boxiga mängida. Minu Eesti-teemaline pilt on tehtud maal vana-vanaema Maarja-Magdaleenas. Õega õues mängides märkas, et minu ümbrus on nagu Eesti lipp – sinimustvalge.

FOTO: KEN-ERIK FILATOV

Lugejamängu vastus ja auhinnavõitja

Veebruarikuu ajalehes oli lugejamänguks õpetajatelapsepõlvfotod. Ülesanne osutus parajaks päheklaks ning seetõttu polnud palju julgeid vastajaid. Seda enam täname neid, kes meile oma vastused ära saatsid!

Loosiõnn naeratas Katariina Leolale 7.a klassist. Palju õnne!

Auhinna, milleks on Lügemiku kinkekomplekt, toimetab võitjatele kätte Lügemiku toimetis.

Õiged vastused: 1. Helgi Jermolajev 2. Elo Kaart 3. Anu Pedak 4. Killy Muttik 5. Jürgen Hendrik Voitka 6. Berit Tafenu 7. Henri Käärik 8. Kertu Palm 9. Liidia Varrik 10. Rauno Laumets

Armas lugeja! Kui sul on ideid, millest kirjutada, või tahad ise mõne artikli kirjutada, võta meiega julgelt ühendust! Oodatud on ka kõik luuletused, jutud ja joonistused. Kirjuta meile e-postiaadressile lygemik@gmail.com, saada toimetuse liikmetele või juhendajale sõnum. Stuudiumis või tule lihtsalt vestlema!

Lügemiku toimetis:

Peatoimetaja: Anne-Liis Tulsii, Reporterid: Kaisa Kreela, Maris Mikko, Karmen Pärna, Sandra Siilbek, Anne-Liis Tulsii, Maarja-Hanna Ulman. Küljendaja: Ragnar Lepik. Keeletoimetaja: Triin Nagel. Juhendajad: Timo Arbeiter ja Triin Nagel.